

Uchwała Komisji Habilitacyjnej z dnia 20 lipca 2023 r.

powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk weterynaryjnych w dyscyplinie weterynaria, wszczętym na wniosek

dr. Dominika Marii Poradowskiego

§ 1

Komisja habilitacyjna, powołana przez Radę Dyscypliny Weterynaria przy Uniwersytecie Przyrodniczym w Lublinie uchwałą nr RD Wet. 8/2023 z dnia 27 kwietnia 2023 r., działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574), po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku, stwierdza że aktywność naukowa oraz osiągnięcia naukowe Kandydata nie stanowią istotnego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej weterynaria i wyraża negatywną opinię w sprawie nadania dr. Dominikowi Marii Poradowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk weterynaryjnych w dyscyplinie weterynaria nie uznając spełnienia przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 wskazanej ustawy.

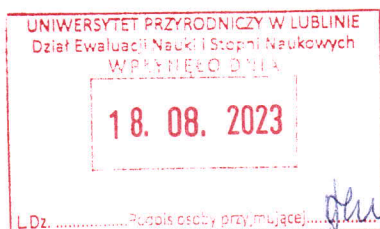
UZASADNIENIE

Załącznik nr 1 do niniejszej uchwały zawierający uzasadnienie stanowi jej integralną część

§ 2

Na niniejszą uchwałę nie przysługuje zażalenie. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

handwritten signature
Prof. dr hab. Marian Binek, Przewodniczący Komisji
(podpis z podaniem funkcji, imienia oraz nazwiska)

Załącznik nr 1 do Uchwały Komisji Habilitacyjnej z dnia 20 Lipca 2023 r.**UZASADNIENIE****negatywnej opinii w sprawie nadania dr. n. wet. Dominikowi Marii Poradowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk weterynaryjnych, w dyscyplinie weterynaria**

Komisja w składzie:

1. **Prof. dr hab. Marian Binek** – przewodniczący,
2. **Dr hab. Małgorzata Dzierżęcka (SGGW w Warszawie)** – recenzent,
3. **Prof. dr hab. Jerzy Rola (PIWet. - PIB w Puławach)** – recenzent,
4. **Dr hab. Michał Skibniewski (SGGW w Warszawie)** – recenzent,
5. **Prof. dr hab. Jerzy Kaleczyc (UWM w Olsztynie)** - recenzent,
6. **Dr hab. Anna Zacharko-Siembida (UP w Lublinie)** – sekretarz komisji
7. **Prof. dr hab. Marcin Arciszewski (UP w Lublinie)** – członek komisji

na posiedzeniu w dniu 20 lipca 2023 roku odbytego w formie „on line” przy pomocy aplikacji Microsoft 365, Teams, po zapoznaniu się z recenzjami, przeprowadziła dyskusję nad osiągnięciem naukowym, dorobkiem naukowym oraz działalnością dydaktyczną, organizacyjną i popularyzatorską dr. n. wet. Dominika Marii Poradowskiego, adiunkta w Zakładzie Anatomii Zwierząt, Katedry Biostruktury i Fizjologii Zwierząt, Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu.

Dr n. wet. Dominik Maria Poradowski jest absolwentem Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. W 2010 r. uzyskał dyplom lekarza weterynarii i dalej kontynuował naukę w ramach studiów doktoranckich na macierzystym wydziale. Stopień doktora nauk weterynaryjnych nadano Mu w 2015 r. na podstawie obronionej pracy doktorskiej zatytułowanej „Wpływ niesteroidowych leków przeciwzapalnych i bisfosfonianów na aktywność wybranych leków cytostatycznych w badaniach *in vitro* na ustalonych liniach komórkowych kostniakomięsaka psa i człowieka”. Promotorem w przewodzie doktorskim była prof. dr hab. Bożena Obmińska-Mrukowicz.

W 2015 r. podjął pracę asystenta, a następnie adiunkta w Zakładzie Anatomii Zwierząt, Katedry Biostruktury i Fizjologii Zwierząt, Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, którą kontynuuje do dnia dzisiejszego.

Na osiągnięcie naukowe Kandydata składa się tematycznie spójny cykl 3 współautorskich prac oryginalnych zatytułowany „Morfologia i rozwój ściany żołądka konia (*Equus caballus*) w okresie płodowym”.

1. Poradowski, D. and Chrószcz, A. (2022). Equine stomach development in the fetal period: an anatomical, topographical, and morphometric study. *Animals*, 12, 2966. <https://doi.org/10.3390/ani12212966>;
2. Poradowski, D. and Chrószcz, A. (2022). Equine stomach development in the foetal period of prenatal life – a histological and histometric study. *Animals*, 12, 3047. <https://doi.org/10.3390/ani12213047>;
3. Poradowski, D. and Chrószcz, A. (2023). Equine stomach development in the foetal period of prenatal life – an immunohistochemical study. *Animals*, 13, 161. <https://doi.org/10.3390/ani13010161>

Publikacje ukazały się w latach 2022 i 2023 w czasopiśmie indeksowanym przez Journal Citation Reports (JCR). We wszystkich publikacjach Habilitant jest pierwszym autorem z wiodącym wkładem sięgającym 85%. Łączna punktacja prac wchodzących w skład wspomnianego cyklu zgodnie z komunikatem Ministra Edukacji i Nauki z dnia 9 lutego 2021 r. w sprawie wykazu czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych, wykazem i z załącznikiem do komunikatu Ministra Edukacji i Nauki z dnia 9 lutego, wynosi **300**, a sumaryczny IF – **9,231**.

W okresie od 28.02 – 30.04 2016 roku Habilitant odbył staż naukowy na Uniwersytecie CEU Cardenal Herrera w Walencji (Hiszpania) oraz w okresie od 03.03 – 28.04 2017 roku odbył staż na Uniwersytecie w Mediolanie, we Włoszech. Od 2020 r. utrzymuje współpracę z Osteoarchaeology Practice and Research Centre and Department of Anatomy, Faculty of Veterinary Medicine, Istanbul University-Cerrahpaşa w Turcji.

W wyniku przeprowadzonej oceny wniosku kandydata, trzech recenzentów uznało, że Jego osiągnięcie naukowe nie spełnia ustawowych przesłanek oraz w jednym przypadku, że kandydat nie wykazał się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni/institucji naukowej.

Uzasadnienie do wydania opinii negatywnej przedstawiono poniżej.

Zgłoszone do oceny publikacje składające się na osiągnięcie naukowe Kandydata dotyczą zagadnień związanych z morfologią i rozwojem żołądka konia półkrwi w okresie płodowym, tj. 4-11 miesiąca ciąży. Badanie przeprowadzono na poronionych płodach w trzech grupach wiekowych, tj. 4-5 miesięcy, 7-8 miesięcy i 10-11 miesięcy, na 5 osobnikach w grupie. Jako odniesienie i grupę kontrolną stanowiły konie dorosłe w wieku 5-8 lat w liczbie 5 sztuk. Dane co do liczby badanych płodów pozostają nieściśle ponieważ w autoreferacie autor mówi

o 15 płodach, natomiast w publikacjach o 20 płodach, które podzielił następnie na 3 grupy po 5 osobników, a w dalszej części artykułu 1-go o 4 osobnikach w grupie. W tabeli 1 wspomnianej publikacji, w której zestawiono dane charakteryzujące użyte w doświadczeniu płody widnieje zaś liczba 14 zwierząt”.

W publikacji Nr 1. Przedstawiono dane dotyczące morfologii i topografii narządu.

W publikacji Nr 2. opisano wyniki badań histologicznych preparatów barwionych wycinków żołądka pochodzących z czterech podstawowych jego części, tj. ściany worka ślepego, części wpustowej żołądka w pobliżu brzegu sfałdowanego, trzonu żołądka oraz części odźwiernikowej, ocenianych w mikroskopie świetlnym.

W publikacji Nr 3. opisano wyniki badań immunohistochemicznych wycinków błony śluzowej żołądka z części gruczołowej narządu w celu identyfikacji istotnych dla czynności tego narządu komórek układu APUD.

Generalnie wybór tematyki oraz określenie zadań badawczych recenzowanych publikacji uznaje się za zasadny. Ponieważ wiedza na temat rozwoju żołądka w okresie płodowym u konia jest dość ograniczona, uzyskane wyniki przyczyniłyby się do lepszego poznania morfologii rozwijającego się narządu, a pośrednio również i jego funkcji u tego gatunku zwierząt.

Zastrzeżenia budzi liczba użytych do doświadczeń zwierząt. Do wnioskowania na temat cech morfologicznych gatunku niezbędne są badania prowadzone na znacznej liczbie osobników, żeby sprostać wymogom statystyki populacyjnej, opisującej prawidłowości w obrębie całego gatunku, w tym przypadku konia. Liczba 15 zwierząt użytych w badaniach Habilitanta jest niewystarczająca do spełnienia wymienionego wyżej kryterium, zwłaszcza jeżeli zestawia się ją z liczbą osobników tego gatunku w Polsce, która wynosi obecnie około 360 tysięcy oraz stanem światowego pogłowia koni zawierającego się między 56 a 62 milionami zwierząt. Wyniki uzyskane na podstawie przebadania 15 żołądków poronionych płodów należy uznać zatem za pilotażowe, mogące być podstawą do właściwych badań cech populacyjnych konia w przyszłości.

Wątpliwości budzi także dobór materiału badawczego, ponieważ w żadnej pracy wchodzącej w skład cyklu przedstawionego jako osiągnięcie naukowe Habilitanta, nie podano okresu, w którym gromadzono płody, źródeł ich pozyskiwania, podobnie nie znalazła się tam dokładna charakterystyka płodów, uwzględniająca przyczyny poronienia. Dla

porównywalności wyników doświadczeń nie można założyć, że wszystkie klacze, od których pochodziły płody będące przedmiotem badań poroniły z tego samego powodu. W grę może wchodzić zatem wiele czynników zarówno zakaźnych, jak i niezakaźnych rzutujących na stan i rozwój przedmiotu badań, czyli żołądka płodów, a w konsekwencji na uzyskiwane wyniki z przeprowadzonych analiz. Nie wiadomo także, czy poronione płody nie były pozyskane od klaczy, u których występowało np. zapalenie łożyska będące jedną z najbardziej istotnych przyczyn poronień oraz rodzenia martwych płodów. Stwierdzenie w publikacji Nr 3, że płody pochodziły od zdrowych klaczy i nie wykazywały żadnych zmian, nie są w sposób przekonujący poparte dowodami z wywiadu i badań lekarskich. Brak danych na ten temat jest głównym czynnikiem ograniczającym wiarygodność uzyskanych wyników, ponieważ na skutek niewydolności łożyska płód często pozostaje w znacznym stopniu niedorozwinięty, bez wyraźnie uwidaczniających się zmian makroskopowych oraz histologicznych. Być może, że na skutek zmian w funkcjonowaniu zapalnie zmienionego łożyska Habilitant odnotowywał istotne różnice w rozmiarach żołądka u osobników badanych w pierwszej grupie wiekowej. W odniesieniu do koni dorosłych brakuje informacji na temat występowania u nich np. cech zapalenia błony śluzowej żołądka, owrzodzenia lub choroby inwazyjnej, które również mogłyby mieć wpływ na wyniki badania histologicznego ściany tego narządu.

Kandydat prowadził obserwacje, które miały na celu dostarczenie danych dotyczących generalnie prawidłowej budowy, tj. takiej która odnosi się do warunków fizjologicznych. Tymczasem uzyskiwał i analizował wyniki, które mogły się odnosić do sytuacji patologicznych, co mogło wpływać zarówno na rozwój tego narządu, jak i na jego morfologię i funkcję. Kandydat nie odniósł się do tego faktu w żaden sposób zarówno w publikacjach, jak i autoreferacie. Nie dokonał również krytycznej analizy uzyskanych danych, co stawia pod znakiem zapytania Jego kompetencje jako badacza.

Procedury badawcze tego samego materiału w każdej z publikacji przedmiotowego cyklu składającego się na osiągnięcia naukowe Habilitanta opisane są nieco inaczej, co rodzi błędne wrażenie, że badania zostały przeprowadzone w każdym przypadku na innych płodach.

W analizie statystycznej danych pomiarowych żołądka badanych płodów brakuje informacji na temat rozkładu zmiennych, które powinny stanowić wstępny etap determinujący dalszy tok analiz statystycznych.

Wątpliwości co do wiarygodności uzyskanych rezultatów badań budzi również nieodpowiednie zabezpieczenie i przygotowanie materiału badawczego, a do którego to faktu

autor się również nie odnosi. Kluczowe dla poprawności wyników, w szczególności przedstawionych w publikacji 2 i 3, pozostaje zaś wpływający od poronienia do utrwalenia materiału badawczego, jak i sposób i czas utrwalania (autor podaje, że utrwał materiał przy pomocy 4% formaldehydu, pozostaje niejasnym, czy w każdym przypadku zbuforowanym) ze względu na zachodzące zmiany pośmiertne, na które szczególnie wrażliwe pozostają komórki błony śluzowej, jak i związki o charakterze peptydów w komórkach APUD. Z kolei zbyt długie utrwalanie próbek przeznaczonych do badań histochemicznych, co mogło mieć miejsce, skutkuje mniejszą liczbą wybarwionych obiektów oraz słabszą intensywnością wybarwień. Stwarza to trudności w dostrzeganiu i porównywaniu potencjalnych różnic pomiędzy wspomnianymi komórkami w poszczególnych grupach badawczych płodów, a więc rzutuje na uzyskane przez badacza wyniki.

W omówieniu danych dotyczących budowy histologicznej ściany żołądka poronionych płodów końskich punktem odniesienia, z niezrozumiałych względów, pozostaje żołądek świni domowej. Co więcej wspomnianemu narządowi tego ostatniego gatunku poświęcono znaczną część publikacji Nr 2 co sugeruje, że dotyczy ona dwóch gatunków zwierząt tj. konia i świni, a co za tym idzie, fakt ten powinien znaleźć odzwierciedlenie w tytule pracy.

Za najciekawszą z naukowego punktu widzenia z cyklu publikacji składających się na osiągnięcie naukowe Kandydata uznano pracę Nr 3 opisującą ilościowe i jakościowe zmiany populacji komórek układu APUD w błonie śluzowej żołądka konia w okresie życia płodowego. W opinii Autorów, uzyskane dane sugerują, że stymulacyjna rola komórek G oraz I, a także modulująca rola komórek D i SR żołądka, obserwowana u osobników dojrzałych, ma swoje początki w okresie rozwoju prenatalnego tego narządu. Ale i w tej publikacji wątpliwości budzi fakt co do obszarów żołądka, z których pobierano wycinki do badań immunohistochemicznych. Pewne jest, że była to okolica odźwiernikowa, niejasnym pozostaje natomiast, czy kolejne wycinki pobierano z dna żołądka, czy trzonu żołądka, w kontekście załączonego w publikacji opisu. Zastrzeżenia budzi również jakość zamieszczonych w publikacji mikrofotografii przedstawiających wyniki barwienia immunohistochemicznego śluzówki żołądka, na których widoczne są w mniejszej lub większej liczbie podobnie wyglądające brązowe ziarnistości, na podstawie czego trudno się jednakże dopatrzeć różnic w obrazie histochemicznym próbek pochodzących od płodów z różnych grup wiekowych. Powyższy obraz może wynikać z nieprawidłowego utrwalenia próbek.

Pozostały dorobek naukowy w opinii większości recenzentów i członków komisji został oceniany pozytywnie. Prof. Jerzy Kaleczyc, jako niekorzystne zjawisko w działalności

naukowej Kandydata podkreśla dużą różnorodność i niespójność tematyczną, przejawiającą się szeroką tematyką badawczą, poczynając od badań cytotoksyczności substancji chemicznych, przez badania anatomiczne, histologiczne i embriologiczne zwierząt domowych i dziko żyjących, badania immunohistochemiczne tkanek zmienionych patologicznie i na badaniach archeozoologicznych kończąc. W opinii recenzenta wszystko to sprawia, że trudno w nim wskazać wiodący kierunek badawczy, a w konsekwencji określić, w jakim obszarze naukowo-badawczym Habilitant posiada prawdziwie znaczące osiągnięcie naukowe

W odniesieniu do art. 219 ust.1 pkt. 3, Prof. Jerzy Kaleczyc nie neguje samego faktu odbycia stażu przez kandydata w jednostkach naukowych zewnętrznych, w szczególności zagranicznych. Nie ocenia jednakże tego faktu, jako istotnej aktywności naukowej, ponieważ kandydat we współpracy z Pracownikami Università Degli Studi di Milano opublikował tylko 1 wspólną pracę oryginalną oraz z pracownikami Universidad CEU Cardenal Herrera w Walencji jeden komunikat zjazdowy. Dr Poradowski nie kontynuował tej działalności w przyszłości .

W posumowaniu, w opinii komisji, na podstawie analizy całokształtu dorobku naukowego, oceny osiągnięcia naukowego, aktywności naukowej w więcej niż jednej uczelni/institucji naukowej, działalności dydaktycznej, organizacyjnej, popularyzującej wiedzę, należy uznać, że Kandydat spełnia jedynie część ustawowych przesłanek niezbędnych do uzyskania stopnia doktora habilitowanego. Odbył staże naukowe w instytucjach zagranicznych, posiada, choć tematycznie zróżnicowany, to w sumie znaczący ogólny dorobek naukowy, jest dobrym dydaktykiem oraz angażuje się w działalność organizacyjną na rzecz Uczelni, środowiska naukowego, otoczenia lokalnego i krajowego. W wyniku oceny przeprowadzonej przez specjalistów reprezentujących dziedzinę nauk weterynaryjnych, dyscyplinę weterynaria zestawu 3 tematycznie powiązanych publikacji składających się na osiągnięcie naukowe Habilitanta, komisja uznała, że postawiony cel badawczy nie został osiągnięty z uwagi na nieodpowiedni dobór materiału, niejasności w opisie metod utrwalania i przechowywania próbek oraz zbyt małą liczebność próby, na podstawie której trudno wyciągnąć wnioski o charakterze normatywnym. Popełnione na tym etapie błędy metodyczne rzutują w istotny sposób na wyniki uzyskiwane w kolejnych etapach badań i podważają ich wiarygodność. Tym samym, nie można uznać, że przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe dr Dominika Marii Poradowskiego spełnia kryteria art. 219, ust.1. pkt. 2 Ustawy z dnia 20 Lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2018, poz. 1668 z późni. zm.) i wnosi nowe wartości poznawcze do dyscypliny weterynaria.

Komisja uznała również 7-oma głosami na tak (jednomyślnie), że kandydat wykazuje się istotną aktywnością naukową w więcej niż jednej Uczelni/instytucji naukowej.

Mając również na uwadze zapis art. 221 ust.10 wspomnianej ustawy, który mówi, że Komisja habilitacyjna nie może wydać opinii pozytywnej w przypadku dwóch recenzji negatywnych, komisja powołana do oceny wniosku o nadanie stopnia dr hab. Panu dr Dominikowi Marii Poradowskiemu i spełnienia w tym celu wszystkich ustawowych przesłanek, po przeprowadzonej dyskusji i głosowaniu jawnym, wobec negatywnej oceny osiągnięcia naukowego i trzech recenzji negatywnych nie rekomenduje Radzie Dyscypliny Weterynaria przy Uniwersytecie Przyrodniczym w Lublinie nadanie stopnia dr habilitowanego Panu dr Dominikowi Marii Poradowskiemu.

W głosowaniu jawnym Komisja Habilitacyjna przy 7 członkach obecnych i 7 uprawnionych 7-oma głosami (jednomyślnie) wyraża negatywną opinię w sprawie nadania dr. Dominikowi Marii Poradowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk weterynaryjnych w dyscyplinie weterynaria nie uznając spełnienia przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 wskazanej ustawy.

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej

Prof. dr hab. Marian Binek